

► TEMA

Obres i reflexions vigents

Gabriel Alomar i Villalonga (Palma, 1873 - el Caire, 1941) fou un poeta, assagista mallorquí i un intel·lectual d'esquerrres compromès amb el catalanisme de principis del segle XX fins a la seva mort a l'exili. Es va començar a publicar la seva obra completa a partir del 2000.

Gabriel Alomar i la repressió contra Catalunya (1907-1908)

↔ Pere Rosselló Bover *

La recent aparició del volum IV de les *Obres Completes de Gabriel Alomar*, ara publicades per la Institució

Francesc de B. Moll, ens permet conèixer com l'intel·lectual mallorquí veia el panorama polític que Catalunya vivia entre els anys 1907 i 1908 a través dels ulls de l'autor de *La columna de foc*. Alomar estava

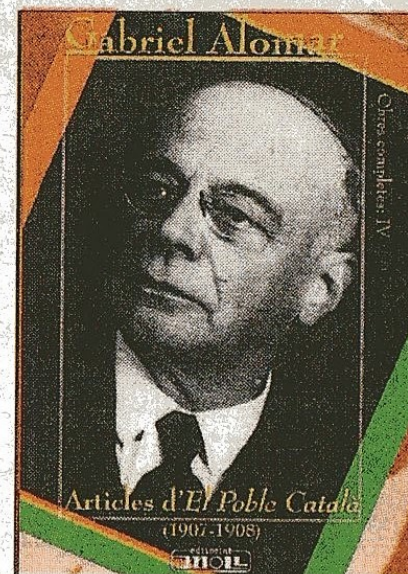
compromès amb el moviment de Solidaritat Catalana, prenia part activament en alguns mítings i sobretot avalava aquesta conjunció política amb els seus escrits al diari *El Poble Català*.

La reivindicació d'una major autonomia per part de la majoria de les forces polítiques i socials catalanes topà amb una reacció furibunda per part de l'estat espanyol. Els catalanistes foren acusats de separatistes i l'estat usà la violència amb l'assalt de les redaccions dels

diaris *Cu-cut!* i *La Veu de Catalunya* (1905) per part dels militars i amb la promulgació de la Llei de Jurisdiccions, que permetia jutjar per via militar els delictes contra el rei i la pàtria. Tot era vàlid per combatre el catalanisme, que acabà aplegant les forces més democràtiques del país en el moviment de Solidaritat Catalana.

Aquesta coalició va obtenir un gran triomf el 1907 electoral en les eleccions municipals i provincials i en les de diputats a Corts.

En els seus articles Alomar denuncia que els sectors espanyolistes cometien, «diàriament, un atemptat de força contra nosaltres, insultant-nos de la manera més vergonyosa» i cerquen «en la nostra rèplica justa

un motiu o una excusa per a les desitjades violències». L'escriptor ens fa veure que l'espanyolisme, en nom de la llei, imposa la injustícia, amb els mitjans repressors més durs i coacciona el ciutadà a obeir l'estat en front de la moral i de la consciència. Per això, veu que l'única solució per

resoldre el mal denominat «problema català» l'únic camí possible és la mediació internacional.

Per l'actitud intransigent de l'estat davant el catalanisme, aquests articles de Gabriel Alomar d'inicis del segle XX tornen a ser avui de viva actualitat.

* *Catedràtic de Filologia Catalana a la UIB*